

den udenlandske Gjælb. Det vil sees, at der for hiins Vedkommende endnu er opført et Par Poster, som strengt taget hverken kunne henregnes til Renter eller til Capitalafdrag, idet de i deres Natur have Noget af begge Dele. Det er for det Første Danmarks Andeel i den almindelige Enkassens Underbalance, som ikke alene omfatter Renter, men ogsaa Capitalafdrag, idet denne Underbalance efterhaanden ved Hjælp af visse Udbetalinger vil forsvinde, og dernæst er der den Erstatning, som skal udbedes til Nationalbanken for de Dele af Kongeriget, som ere afstaaede ved Wienerfreden, idet Banken har et Krav paa Erstatning for de Bankhæftelser, den derved har mistet. Udvalget har altsaa ved dette Forslag tilsigtet en Forbedring, en Tydeliggjørelse og en bedre Opstilling istedetfor den Form, Statsgjældsbudgettet hidtil har havt i denne Henseende. — Det vil sees, at der til § 17 er stillet 2 Vænringsforslag, begge af et Mindretal i Udvalget, og jeg skal derfor ikke gaae dybere ind paa noget af dem, da det med Rette er Skik og Brug, at Mindretallet ved en saadan Leilighed har den Forret, at det udtaler sig først. Kun med Hensyn til det første af disse Forslag, der angaaer den ny opførte Pension af 2,666 Rd. 64 Sk til forhenværende Stiftamtmand Bretton i Viborg, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal, som her er draget frem, dreier sig om, hvorvidt denne Embedsmand med Rette er afskediget efter Pensionslovens § 1, hvor efter alle Embedsmænd, der afskediges paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, pensioneres. Der har været opkastet stærk Tvivl i saa Henseende, og Aarsagen hertil vil være ærede Medlemmer bekendt, da der fra Statsrevisionens Side er meddeelt et om end kun meget kort Uddrag af de Undersøgelser, som have fundet Sted angaaende denne Embedsmands Forhold i en Sag, hvormed han forøvrigt ikke i Embedsmedfør havde at gjøre. Der er i Udvalget blevet opkastet det Spørgsmaal, om den Afgjørelse, Regjeringen har truffet i denne Henseende,

kunne siges at være den rette, men jeg maa dog bemærke, at Uenigheden i Udvalget ikke saa meget har breiet sig herom, idet Fleertallet af dets Medlemmer sikkert har været af den Mening, at det havde været correctere, om Kammerherre Bretton var bleven afskediget ikke efter § 1, men efter § 6. Desuagtet har Udvalgets Fleertal troet at burde fastholde den Anskuelse, at Rigsdagen vilde handle urigtigt i at nægte denne Pension paa Finantsloven, idet man meente, at man, naar man var uenig med Regjeringen med Hensyn til denne Sag, maatte benytte andre Fremgangsmaader, men navnlig ikke denne, som ikke efter Fleertallets Mening vilde kunne føre til noget praktisk Resultat. Dette er Grunden til, at Udvalgets Fleertal ikke har kunnet tiltræde det af Mindretallet stillede Forslag. — Det andet Mindretalsforslag angaaer nogle Reiser, som det er foreslaaet, at Invalidbestyrelsens Medlemmer skulde foretage for at forhjælpe Invaliderne til deres Ret og for i det Hele taget at ordne Forholdet mellem dem og Statskassen paa en hensigtsmæssig Maade. Det er forekommet Fleertallet, at denne Tanke var rigtig og hensigtsmæssig, og efter den Erfaring, man har om de Fruget, som i det sidst forløbne Aar have viist sig af saadanne Reiser, har man troet at burde sætte Regjeringen istand til at fortsætte den begyndte Vestræbelse. Mindretallet har været af en anden Mening, og det vil uden Tvivl ubivle de Grunde, som have ledet det dertil.

Adler: Den Sag, jeg vil omtale, staaer i Forbindelse med det Vænringsforslag, der er opført under Nr. 2 til § 17. Jeg er ganske vist i flere Henseender i en ubehagelig Situation; thi det er mig altid en ubehagelig Situation, naar jeg ikke kan følge Udvalgets ærede Ordfører og Fleertallet i det Udvalg, i hvilket jeg har den Ære at være Formand, og desuden er det en meget ubehagelig Situation at skulle fremkomme med Spørgsmaal, som ganske vist maae siges at have en personlig Charak-